

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX.

ZATURDAG den 20sten NOVEMBER 1841.

N. 47.

Op den 3 Augustus is, in tegenwoordig van vele militaire en burgerlyke personen, op het fort buiten de Hevelpoort (door Z. M. Koning Willem I, fort *Kraijenhoff* genoemd, waar het lyk van den overleden generaal, sedert 28 November j. l. in het aldaar voor hem gebouwde graf rust) op bevel van Z. M. Koning Willem II, ter herinnering aan dien krygsmann, in den keelmuur van het fort, een gedenksteen geplaatst. Op het midden van dezen steen staat, met groote letters "*Fort Kraijenhoff*" daar boven "*Het vereeuwigd zyn naam*," en daar beneden "*Het is de rustplaats zyn'er asch*."

's GRAVENHAGE, 6 Aug. Mistress Elisabeth Fry, beroemd wegens hare loffelyke en yverige pogingen, om het lot der gevangenen in Engeland te verbeteren, en die zich sinds eenige dagen in deze stad ophoudt, heeft gisteren in het *Hotel de Bellevue* eene luisterryke vereeniging gehouden. De Heer Joseph Garnay, die de beroemde menschlievende vrouw vergezelt, heeft aan het aanzienlyke auditorium, dat by deze gelegenheid vereenigd was, den staat van de hervorming der negers in West-Indië geschetst, welke met veel belangstelling is aangehoord. Mistress Fry heeft, op hare beurt, byzonderheden medegedeeld over de gevangenis, welke zy in verschillende landen bezocht heeft, die op de aanwezigen eenen diepen indruk maakten. Deze vereeniging is geheel aan menschlievende gesprekken gewyd worden.

AMSTERDAM. Men vernemt met genoegen, dat aan onzen stadgenoot, den Heer J. F. Alberdingk Thym, door de *Nederlandsche Maatschappy ter bevordering van Nyverheid*, in derzelver algemeene Vergadering, gehouden den eersten dezer en volgende dagen, de gouden medaille is toegekend, voor het zoodanig voorbereiden van levensmiddelen, dat dezelve langen tyd in vollen staat van verscheide behouden blyven; eene bewerking, die alzoo niet alleen voor het gebruik op verre zee-tochten van het hoogste belang te achten is, maar die ook zelfs in het algemeen in den wintertyd eene groote veraangenaming kan verschaffen.

Als eenige nadere byzonderheden omtrent het proefhoudende der zaak kunnen wy het volgende hier byvoegen.

In het jaar 1835 schreef de *Ned. Maatschappy ter bevordering van Nyverheid* (in dien tyd de *Nederlandsche huishoudelyke Maatschappy* genaamd) eene prysvraag uit, betreffende het voorbereiden en duurzaam maken van verschillende soorten van *Vleesch, Groenten, Vruchten* en andere *Levensmiddelen*; terwyl genoemde Maatschappy hare Gouden Medaille uithoofde aan dengenen, die de gemelde levensmiddelen zou voorbereiden op eene wyze, waardoor dezelve even smakelyk zyn, en even langdurig bewaard kunnen blyven als die, welke in Engeland en Frankryk voorbereid worden, en die dezelve ten minste twee jaren algemeen verkrygbaar zou hebben gesteld. De monsters, bewyzen en getuig-schriften moesten vóór of op ultimo September 1838 ingezonden worden.

Ten gevolge hiervan werd, ter bepaalder tyd, onder de zinspreuk: *VOLHARDING*, by de Maatschappy eene kist met de gevraagde levensmiddelen ontvangen, die in eene vergadering van het volgende jaar

onderzocht en goed bevonden werden, zoodat door de Maatschappy in de eerste zitting der 26ste algemeene vergadering, gehouden te Haarlem den 5den Juny 1839, aan den inzender van het toebereid *Vleesch, Visch, Groenten* en *Vruchten*, om op lange zee-tochten gebruikt te worden, geteekend *VOLHARDING*, de Gouden Medaille aangeboden werd, zoo hy genegen was eenige levensmiddelen tot eene proef voor eenen zee-tocht te leveren, op kosten der Maatschappy en hy dezelve thans, gedurende twee jaren verkrygbaar had gesteld.

De inzender voldeed aan dit voorstel, door aan het hoofdbestuur der Maatschappy op 1 July 1830 te adresseren 2 kisten, inhoudende verschillende *Vleesch, Vischen* en *Groentesoorten* in blik, extracten van *Vleesch* in Gelei en Tabletten, *Melk, Vruchten, Stroopen* en *Sappen*; welke beide kisten met twee verschillende schepen en met byvoeging van eene zelfde hoeveelheid gelyksoortige levensmiddelen, door de Maatschappy expresselyk uit Engeland en Frankryk ontboden, naar de Oost-Indië werden verzonden en weder herwaarts gevoerd.

In het laatst van Mei j. l. werden al deze spyzen onderzocht, beproefd, en er werd met eenparigheid getuigd, dat het onder de zinspreuk: *VOLHARDING* ingezondene, in een volmaat goeden staat was bevonden, ja by de Fransche en Engelsche versch geconserveerde Provision, in deugdelykheid niet achterstond.

Hierop werd dan ook op den 6den Juny ll. aan den Inzender, die by de opening van het naambijet gebleken was, de Heer *J. F. Alberdingk Thym* te zyn, van wege de Maatschappy berigt, dat hem den Gouden Medaille was toegekend.

De bevolking van het eiland Java bedraagt, volgens in het vorige jaar bevolen en thans volbrachte volkstelling een getal van 7,200,000 menschen, waarvan 2,180,000 van het mannelyke en 4,020,000 van het vrouwelyke geslacht. Het getal der Europeesche bevolking (waaronder hier niet slechts tot de blanke kleur behoorende, maar ook de van de blanke vaders en inlandsche moeder afkomstige kinders en derzelve naboorlingen, Europeesche liplappen genaamd, worden begrepen) bedraagt 45,000; dat der tot Chinesche bevolking behoorende personen (waaronder niet alleen de hier zich ophoudende Chineschen, maar ook de van Chinesche vaders en Maleische moeders afstammende kinderen en derzelver nakomelingen, Chinesche liplappen genaamd, worden begrepen) beloopt 96,000 en de op Java aanwezige Arabieren, Hindoes, Bengalezen, Malabaren, Afrikanen en anderen buitenlanders meer dan 32,000 personen. Volgens de in het jaar 1830 op Java bewerkstelligde volkstelling bevonden zich destyds op dat eiland niet meer dan 5,100,000 menschen, zoo dat de bevolking van Java in de laatste 10 jaren met 2,100,000 zielen zoude zyn aangegroeid, hetwelk toch niet ligt mogelyk is; derhalve moet men onderstellen, dat tydens de in 1830 gedane telling aanmerkelyke vergissingen hebben plaats gehad, hetgeen zeer wel te verontschuldigen is, omdat de administratie, ten

gevolge van den naauwelyks geëindigten insurrectie-oorlog, in verschillende gewesten ter dier tyde zeer verward waren geraakt. Overigens moet hierby in aanmerking worden genomen, dat de menschen hier, zoodra zy 12 á 15 jaren hebben bereikt, dadelyk in den echt treden, en dat op gansch Java bezwaarlyk 50 vrouwelyke personen zyn, die 20 jaren oud zyn geworden, zonder getrouwd te zyn of getrouw te zyn geweest. Ten gevolge van deze gewoonte, als ook daardoor, dat het den mannen is vergund om meer dan eene vrouw te huwen, wordt natuurlyker wyze hier zeer veel bygedragen tot vermeerdering der menschen. Aangezien Java eene oppervlakte heeft van 2400 vierkante mylen, zoo komen hier thans 3000 menschen op iedere vierkante mylen. Intusschen moet ik doen opmerken, dat tegenwoordig ter naauwernood het derde gedeelte van Java bebouwd is, naardien nog ongeveer 1500 vierkante mylen bebouwbare grond op dit eiland woest ligt en aan wilde dieren tot schuilplaats verstrekt. Ware het gansche eiland bebouwd, alsdan konde het ten minste 30 millioen menschen voeden.

PARYS. In een onzer dagbladen vindt men eenige hoogstgewichtige narigten omtrent het op 14 December 1831 ondertee-kende eindtraktaat, waarby de slechting wordt vastgesteld der vestingen Meenen, Ath, Mons, Philippeville en Mariembourg. De Heer Talleyrand wordt gezegd op 31 January 1832 niet eerder tot de uitwisseling der ratification van het traktaat der 24 artikelen te zyn overgegaan, dan nadat hy zelf tusschen laatstgenoemden mogeheid en België de ratification van het traktaat betrekkelek de vestingen, waarvan de tekst ter publikemaking was bestemd, had zien uitleveren. Oostenryk, Pruisen en Rusland bewilligden in de uitwisseling van die ratification niet voor het einde der maand Mei 1832; zy deden zich niet den openbaren tekst, maar den completen tekst van het traktaat opzigtelyk de vestingen, een met de ware expeditie overeenstemmende tekst uitleveren, zoodanig als zich bevond in handen van het Britsche kabinet, en voorzien van bepalingen, welke niet waren vervat in het op officiële wyze aan het Fransche kabinet medegedeelde stuk.

De stukken, die met de verschillende hoven zyn uitgewisseld, moeten ondertee-kend zyn geworden door den Heer de Muelenaere; en nu verzekert men ons, dat het by de diplomatie eene bekende zaak is, dat in de onder het contresigne van dien minister geratificeerde artikelen eene geheime bepaling is vervat, houdende, dat de Belgische vestingen, welke niet vervallen in de slechting, by het definitieve traktaat van 14 Dec. 1831 voorgeschreven, ter beschikking zullen worden gehouden van de vier mogendheden, wier troepen als bezetting daarin zullen worden gelegd, in geval het tusschen die mogendheden of eene derzelve en Frankryk tot oorlog komt.

PUBLICATIE,

Houdende bepalingen, omtrent de aangifte van het wegloupen, en wegens de behandeling, voeding en kleeding der slaven op de eilanden Bonaire en Aruba.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao en onderhoo-
rige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de bepalingen, omtrent de aangifte van het wegloupen, en wegens de behandeling, voeding en kleeding van slaven, vervat in de Publicatie van Gouverneur en Raden van Policie dezes eilands, dd. 29/30 September 1824, niet zyn, noch in derzelver geheel kunnen worden toegepast op de eilanden Bonaire en Aruba, en, achtervolgens de voordragt van den Kommandeur van laatstgemeld eiland, verordeningen op dit stuk noodzakelyk worden geacht.

Willende daarin alzoo gelyktydig voor de beide eilanden Bonaire en Aruba voorzien.

Zoo is het, dat wy den Kolonialen Raad gehoord,

Hebben goedgevonden en verstaan: de bepalingen vervat in de aangehaalde publicatie van Gouverneur en Raden van Policie des eilands Curaçao van den 29/30 September 1824, voor zoo veel de plaatselyke gesteldheid der eilanden Bonaire en Aruba zulks toelaat, op dezelve toe te passen, en derhalve te bepalen, gelyk bepaald wordt by deze:

1. Dat een ieder verplicht zal zyn, by het wegloupen van eenig zyner slaven, aan den Kommandeur des eilands, binnen twee maal vier en twintig uren, kennis te geven, ten einde door denzelven gepaste maatregelen kunnen worden genomen tot ontdekking en opvatting van den voortvlugtigen slaaf of slavin, terwyl, binnen gelyken tyd van de terugkomst of opvatting, wanneer deze niet door tusschenkomst van het kommandement hebbe plaats gehad, aan den Kommandeur door of namens den meester zal worden kennis gegeven.

2. Dat een ieder, by het ontdekken op zyn erf van eenig zich aldaar verbergend, tot den slavenstand behoorend persoon, zoo mogelyk denzelven zal doen aanhouden en vatten, en in allen gevalle, van deze ontdekking of wel aanhouding en vatting, onverwyld zal kennis geven aan den Kommandeur des eilands.

3. Dat de Kommandeur, den slaaf of de slavin, die zoo als in de 2 afdeeling gezegd is, mogt zyn aangehouden of gevat, op de ontvangst der kennisgeving daarvan, in verzekerde bewaring zal doen brengen, en, zulks noodig oordeelende, ter zyner discretie met touwslagen of anderszins zal doen straffen; ten zy hy mogt vermeenen zulks aan den eigenaar te moeten overlaten.

Zullende in het eerste geval, de terug gekregene slaaf of slavin, door of namens den eigenaar geene verdere kastyding mogen ondergaan. En wordt wyders verstaan, dat het in verzekerde bewaring nemen en afstraffen van de bedoelde slaven, door tusschenkomst van den Kommandeur, buiten eenige kosten aan de eigenaars zal geschieden, aan welke, slechts tegen vergoeding van het gewone onderhoud gedurende de custodie, die slaven weder zullen worden overgegeven, indien derzelver ontvlugting niet met verzwarende omstandigheden mogt zyn gepaard gegaan; maar zulks plaats hebbende, zal de schuldige als gewoonlyk voor de justitie worden teregt gesteld.

4. Dat niemand zal vermogen eenige opsporing van weggeloo-
pene slaven in neerhuizen op zyne of hare gronden of erven te weigeren of verhinderen, of wel weigerachtig zyn om hulp te geven tot het opsporen van dezelve op zyne of hare gronden wanneer zulks door de eigenaars, of die hun vertegenwoordigen, met behulp van door het kommandement daartoe aangewezen ambtenaren of dienaren of personen, of wel door dezen alleen geschiede.

5. Dat niemand zyne slaven, uitgezonderd veehoeders, tuinwachters en huisbedienden, welker diensten niet kunnen worden ontbeerd, op zon en andere algemeen erkende christelyke feestdagen, eenig werk zal mogen doen verrigten, of zulks van hen zal mogen vorderen.

6. Dat de werkuren voor de tuinslaven, geen veehoeders of wachters zynde, en voor de ambachtslieden, zullen zyn als volgt: van zons opgang tot twaalf ure 'smiddags, en van twee ure na den middag tot zons ondergang; zullende het aan niemand geoorloofd zyn om voor of na dien tyd, of in den rust tyd van twaalf tot twee ure, eenig werk aan zyne tuin of ambachts slaven op te leggen of hetzelfde van hen te vorderen; ten ware dat zulks zy tot het ter markt brengen der voortbrengselen van de gronden en het transporteren van goederen, waartoe men niet in staat mogt zyn zich tot de voormelde werkuren te bepalen, of wel tot het doen van boodschappen of het verrigten van dringende bezigheden of werkzaamheden, die geen uitstel kunnen lyden, in welke gevallen men van den dienst zyner hiervoren genoemde

slaven, zelfs in den nacht zal vermogen gebruik te maken, mits aan dezelve daarentegen over dag vergunnende, eenen rust tyd, geevenredigd aan dien, welken zy in de rust uren by dag of wel in den nacht aan den dienst hunner meesters hebben doorgebracht.

7. Dat het wekelysch rantsoen van mais voor slaven niet minder zal mogen zyn, dan zes kan voor iederen man en vyf kan voor elke vrouw, te beginnen den eersten October en eindigende met ultimo Maart; en van primo April tot ultimo September: vyf kan voor elken man en vier kan voor elke vrouw; zullende het rantsoen voor kinderen, zoo jongens als meisjes, naar gelang van hunnen ouderdom, geevenredigd zyn aan dat voor mannen en vrouwen bepaald.

8. Dat het rantsoen, wekelyks op eenen bepaalden dag, door den meester vast te stellen, zal moeten worden uitgedeeld; behoudens 'smeesters bevoegdheid om het rantsoen in meer dan een keer des weeks uit te deelen, mits daarby in acht nemende, dat telkens een aan dien tusschen tyd geevenredigd gedeelte worde verstrekt, op dat de slaven niet nu te veel en dan te weinig voedsel tot gebruik hebben.

9. Dat de eigenaren van slaven aan dezelve geene zoogenaamde dagen zullen mogen geven; noch dezelve uitzenden om hunne eigene kost op te zoeken, even min als zy op eenigerlei manier of om eenige hoegenaamde reden hun rantsoen, het zy geheel of ten deele mogen inhouden of hetzelfde verminderen, maar zullen de eigenaren, ten allen tyde het rantsoen in de 7de afdeeling bepaald, ten volle moeten verstrekken.

10. Dat de eigenaren van slaven gehouden zyn, om dezelve tot behoorlyke dekking van kleederen te voorzien.

11. Dat er op de tuinen geene winkels of dergelyke, noch op het opene veld verkoop-bakjes zullen mogen gehouden of toegelaten worden, ter verkoop of verruiling van rum of andere dranken, tabak, suiker en dergelyke of andere behoeften, tegen het rantsoen der slaven, naardien dezelve door dergelyke handelingen, het zy ten volle of wel ten deele, ontstoken blyven van het noodige voedsel en daardoor tot dieveryen genoopt worden, om in het ontbrekende te voorzien; wordende derhalve het verkoopen of verruilen van goederen, hoe ook genaamd, aan slaven tegen hun rantsoen, of eenig gedeelte daarvan, voor ongeoorloofd verklaard en aan alle meesters of meesteressen verboden, om het rantsoen van hunne of hare slaven, geheel of ten deele inhouden of te laten inhouden, in voldoening of betaling van goederen, hoe ook genaamd, door dezelve op krediet genomen of gekocht.

12. Dat het aan eigenaren van slaven niet veroorloofd zyn zal om dezelve anders dan voor gewone misgrypen en, naar gelang van deze, op eene redelyke manier te straffen, aangezien de straf in evenredigheid met het misdryf moet worden opgelegd; zullende daarom van alle grove vergrypen en misdaden, of van feiten, welke met verzwarende omstandigheden gepaard gaan, en die den schuldige aan meer dan huishoudelyke kastyding onthevig maken, aan den Kommandeur des eilands moeten worden kennis gegeven, ten einde naar behooren tegen denzelven kunne worden geprocedeerd.

13. Dat de overtreders der vorenstaande bepalingen, telkens zullen verbeuren eene boete, welke niet minder dan vyf gulden en niet meer dan dertig gulden zal mogen belopen.

14. Dat de hierin bepaalde boeten, door de boetschuldigen, by de bekeuring vrywillig zullen kunnen worden voldaan, in welk geval, steeds het maximum zal worden betaald, doch zullende anders het vergryp voor den bevoegden plaatselyken regter worden gebragt.

15. Dat de bevoegde regter, in de vorenstaande overtredingen, voor zoo ver die, in geval van verzwarende omstandigheden, niet uitsluitelyk tot de kennisneming van de Regtbank in de kolonie Curaçao behoort, te Aruba, is het aldaar gevestigde vrede geregt, en te Bonaire zyn zal dezelfde Commissie, als aangewezen is by het 2de artikel der publicatie dd. 17 Augustus 1836 No. 9, of zoodanige regtsmagten als naargaans, in stede van dien mogten worden daargesteld.

16. Dat de hierin vermelde boeten zullen worden verdeeld tusschen den Kommandeur des eilands, als in deze tevens als openbaren aanklager agerende, en de algemeene armen, elk voor de helft derzelve.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 17 November 1841, het 2de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoo-
rige eilanden dd. 17 November 1841 No. 380, en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 18 daaraan-
volgende.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 November 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt hierby ter kennis van het algemeen gebragt: dat by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen in dato 6 October dezes jaars No. 1458/1174, benoemd zyn, als:

Tot Kolonialen Magazynmeester alhier: de Heer Andries Anton Munnigh.

„ Provisionelen Magazynmeester der Artillerie alhier: de Sergeant Majoor der Artillerie Adriaan Frederik de Lange.
„ Klerk van den 3 rang by den Kolonialen Magazynmeester voormeld: de Heer Jan Hendrik Beaujon.

Zullende de voormelde aanstellingen ingaan met de afstreding op den 1 January 1842 van den Heer J. L. Moors, als MagazynMeester der Artillerie, belast met den post van Algemeen Magazyn Meester; als zynde genoemde Heer met dien datum eervol uit die betrekkingen ontslagen en op pensioen gesteld.

En verder dat by dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber voormeld, in dato 12 dezer maand No. 371, krachtens missive van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal voormeld, dd. 11 September dezes jaars, Militair bureau No. 381, eervol ontslag is verleend aan den Heer Willem Hendrik Gorsira als 1e. Luitenant by de Schuttery op dit Eiland.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 November 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 27 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 181 Oncea wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE Commissie van indeeling tot en vrystelling van de Schutterlyke dienst, met hare jaarlyksche zitting in het begin der maand December e. k. eenen aanvang zullende maken, zoo worden by deze oproepen alle jongelingen, welke den ouderdom van 18 jaren hebben bereikt, als mede degenen, welke uithoofde van uitlandigheid nog niet ingedeeld zyn geworden en zich thans alhier bevinden, om te verschynen tegen den 7 dier maand des morgens te 10 ure, ten Gouvernements huize binnen het fort Amsterdam, ten einde naar gelang hunner woonplaatsen, by de onderscheidene corpsen Schuttery en Landstorm, respectievelijk te worden ingedeeld, onder waarschuwing, dat op de nalatigen het derde artikel van het reglement van organisatie, administratie en discipline voor de Schuttery van toepassing zal worden gemaakt.

Curaçao den 15 November 1841.
De Majoor Kommandant van de Schuttery en den Landstorm,
C. L. VAN UYTRECHT.

HEDEN beviel van een Zoon, H. A. PRICE, Echtgenoot van
J. BENNEBROEK FORBES.
Curaçao den 12 November 1841.

WAARSCHUWING

VAN
J. J. POOL

AAN alle zyne debiteuren van 1839, 40, begin van 41 en vroegere datums: dat de genen, die hunne rekeningen met primo January 1842 niet hebben aangezuiverd, zich zelve als dan de geregtelyke kosten zullen te wyten hebben.

Curaçao den 19 November 1841.

Publieke Verkoop.

DE ondergeteekende zal op aanstaanden Woensdag, den 24 dezer, des morgens te 10 ure, ten Pakhuize van den Heer M. C. HENRIQUEZ, by publieke opveiling doen verkoopen:

BUSKRUID—OUDE RUM in dame-
jeanen—AMERIKAANSCHES ISTOEL-
LEN—PROVISIE—DROOGE GOE-
DEREN, enz. enz.

Curaçao den 19 November 1841.
A. D. MEZA.

Publieke Verkoop.

DE ondergeteekende als Generale Gemagtigde van den Heer ALEXANDER EVERTSZ, zal op Dingsdag, den 30 dezer, des morgens te 10 ure, onder het huis No. 119, in de Breede Straat, by publieke opveiling doen verkoopen:

Eene PLANTAGIE genaamd VRE-
DENBERG, alias CAAS KORAAL, een
HUIS in de Willemstad, 2 Wyk No. 138,
een partySLAVEN, MEUBELN, HUIS-
CIERADEN, enz.

Curaçao den 19 November 1841.
Jb. ABM. JESURUN.

CURAÇAO.

Onze europesche berigten, ontvangen in deze week, loopen tot den 5 October. De *European* van deze dagteekening bevat het volgende artikel uit Amsterdam:—

“Onze brieven uit Amsterdam bevatten een uitgebreid antwoord van het gouvernement op de aanmerkingen van de Tweede Kamer der Staten Generaal over de begrotings wetten. In dit antwoord wordt gezegd: dat het Bestuur geene meerdere vermindering kan maken in de uitgaven; dat het leger zoodanig georganiseerd is, dat er geen verdere bezuiniging kan gedoogd worden; want er zyn naauwelyks genoegzaam troepen voor de dagelyksche dienst in vredes tyds; dat het Budget voor het departement van oorlog in 1840 van 14,000,000 tot op 12,000,000 vermindert is, zoo dat het Bestuur zich in de noodzakelykheid heeft bevonden om verscheidene pensioenen te verleen, hetgeen thans een drukkende last is op de schatkist; dat het Budget voor het departement van de Marine, wel is waar, met eene som van 11,000 gulden is vergroot geworden, maar dat dit geschied is met eene overschryving van het Budget van de kolonien; en dat de armoede der etablissementen van de Marine zoodanig

was, dat de uitgaven voor dezelve niet verminderd kunnen worden, te meer daar er eenige schepen zyn, die voltooid moeten worden, en de zeemagt in July jongstleden niet meer dan 5,337 man, officieren en manschappen, telde.

“Op de aanmerkingen over het departement van Financien heeft het gouvernement geantwoord, dat de uitgaven der in de maand December laatstleden toegestane lening van 18,000,000 gulden uitgesteld zullen worden, ten einde de schatkist minder te belasten.

“Het bedrag van het ingeschrevene kapitaal, rentende 2½ pCt., is door het Bestuur opgegeven te zyn geweest op den 10 Juny jl. 768,862,000 gulden, waarby gevoegd moet worden 71,396,032 gulden, zynde het bedrag der geanticipeerde conversie van de passieve schuld, zoodat het geheele bedrag der ingeschrevene schuld, rentende 2½ pCt., zal zyn 840,358,032, gevende een jaarlykschen interest van 21,006,450, gulden 80 centen.

“Brieven uit Amsterdam van den 27 September vermelden, dat er eene daling was in het fonds der aandeelhouders van de Handel Maatschappij, wegens de vrees die er bestaat voor ernstige gevolgen, welke de weigering van den Koning, om Luxemburg by de duitsche tolvereiniging te voegen, na zich kan hebben. Men was beducht, dat de invoer van suiker en koffy in de duitsche staten verboden zal worden, of ten minste, dat eene verhooging der inkomende regten op deze artikels het eerste gevolg er van zal zyn. De Koning van Pruisen had zoodanig gerekend op de toestemming van den Koning, dat hy een aantal pruisische tolbeambten zond om de nieuwe tollinie aftebakenen, en men veronderstelt daarom, dat hy zeer vertoornd zal zyn, te meer dat de pruisische gezant, die kort na deze weigering het Hof in den Haag verlaten heeft, niet weder is terug gekeerd.

“Sedert het afgaan van den Minister voor de buitenlandsche zaken, is de poging vruchteloos geweest om hem eenen opvolger te benoemen; en men dacht, dat tot dat het nieuwe Ministerie geheel zal zyn georganiseerd, deze plaats tydelyk door den Baron van Schimmelpenninck, Minister voor de Binnenlandsche zaken, zal worden vervuld.”

Ingevolge de *New York Commercial Advertiser* van den 25 October, was er te Nieuw York een vaartuig van Macao aangekomen, welk vaartuig op den 27 Mei van Canton en op den 1 Juny van Macao was vertrokken. Dit vaartuig had echter eene lange reis in de chinesche zee en werd by Angier punt gesproken door een ander vaartuig, hetwelk 20 dagen later van Canton was vertrokken, zoo dat men berigten uit deze plaats had tot den 20 Juny.

Uit de berigten, by deze gelegenheid ontvangen, blykt, dat de Engelschen wederom een aanval op Canton gedaan had, en dat de Chinezen deze stad had vrygekocht voor 6,000,000 dollars. Ten gevolge der wapening en versterking van Canton zag kapitein Elliot zich genoodzaakt een aanval te doen. Te dien einde vaardigde hy op den 21 Mei een circulair uit aan de Christen kooplieden en de vreemdelingen, welke zich in die stad bevonden, om de stad te verlaten. Op dienzelfden dag verlieten de vreemdelingen de stad en gingen naar Whampoa of aan boord der boten op de rivier. Toen de factorien verlaten waren, viel het gemeene volk op dezelve om te plunderen en werd met moeite door de militairen er afgehouden.

Het was blykbaar, dat de Chinezen het doel hadden op dienzelfden dag een gevecht tegen de vreemdelingen te beginnen; al de toegangen naar den rivier kant waren versterkt; in verscheidene hunner pakhuizen en zelfs op het dak derzelven hadden zy vlaggen en vaandels uitgestoken; zelfs in de pakhuizen der hongkooplieden liepen er overal soldaten; het gansche strand van de rivier was als eene onafgebrokene lyn van fortificatie; en men wist, dat er een nieuw fort te Shaming was gebouwd en dat er een zeer groot getal branders in vele kreen op de onderscheidene punten van de rivier in gereedheid waren gebracht.

Na zes ure 's avonds, toen het zeer stil

was, gingen H. M. schepen de Algerine en de Modeste zoo dicht mogelyk by de stad liggen; eenige oogenblikken na tien ure verhoef zich de wind, en men zag verscheidene branders met de gety afzakken op de schepen. Hierop ging H. M. stoomschip Nemesis op de branders af, nam ze een voor een aan het sleeptouw en bragt ze op plaatsen, waar ze onschadelyk kunnen zyn, terwyl het deszelfs 2 twee en dertig ponders liet spelen. Terzelve tyd openden de schepen Algerine, Modeste en Pylades het vuur, en inzonderheid op het fort de Shaming. Het beschieten werd een gedeelte van den nacht aangehouden, en eene kotter en eene schoener, welke hooger op de rivier lagen en zeer blootgesteld waren aan het vuur van de Chinezen, kwamen eindelijk met den vloed afzakken.

In den morgen van den 22 begon het werk der vernieling op nieuw door de schepen Algerine, Modeste, Pylades en de Nemesis. Het fort werd na eene hevige kannonade tot zwygen gebragt en vernield, en men vond op hetzelfde acht zeer schoone stukken koperen geschut. Er werden door de Nemesis meer dan veertig oorlogs jonken in de kreen gejaagd en vernield. Deze stoomboot was by hare terugkomst by de schepen versierd met chinesche vlaggen en vaandels, veroverd op de jonken. De bootslieden waren uitgedost met de kleederen en hoofdtooisels van de Mandarynen. Het volk van eene boot had, om geheel aan de Chinezen te gelyken, staarten hangen van onder hunne hoeden.

Het verlies van leven in dit gevecht was echter niet groot; want der Chinezen werd genoeg tyd gegeven om te vlugten, voor dat hunne boten verbrand werden.

Op den 23 was de geheele britsche krygsmagt, zoo wel de zee als de landmagt, uit den doortogt van Macao tot vier à vyf mylen van Canton genaderd. Zelf H. M. linesschip Bleinheim, niettegenstaande zy zeer diep gaat, was dicht by de stad genaderd. Een groot getal chinesche boten werden aangehouden om de troepen aan wal te brengen.

Op den 24 nam het 26ste regiment, onder bevel van den luitenant kolonel Mountain bezit van de vreemde factorien en juist in tyd om het grootste gedeelte derzelven aan de verwoesting te ontrukken. Het kwam echter te laat om de pakhuizen van de Grieken, Hollanders en Engelschen te redden, deze werden geheel uitgeplunderd.

Op den 25 waren de Cameronianen nog in bezit van de factorien, en de troepen, bestaande uit de 18th Royal Irish, H. M. 49ste, de Madras, 37ste N. I. te zamen 1700 man en 500 mariniers, namen, na een hevig gevecht, bezit der hoogten in het noorden van Canton en dreven al de tartarsche troepen in de stad, welke door de schepen met kanon kogels, bommen en congrevische vuurpylen hevig beschoten werd.

Op den 26 zoude er een algemeene aanval op de stad plaats gehad hebben, en eenige personen, die van Whampoa te Macao waren aangekomen, verhaalden, dat men gedurende een groot gedeelte van den dag, een aanhoudend schieten met grof geschut had gehoord. Tot dus ver luidt het verhaal van het gevecht.

Latere berigten tot den 20 Juny uit Canton bevatten, dat er een vergelyk was getroffen tusschen den 3den keizerlyken commissaris en H. M. plenipotentaris.

1. Dat alle troepen, behalve die van de provincie, binnen den tyd van zes dagen de stad moeten verlaten en zich begeven op den afstand van 60 mylen.

2. Er zullen zes millioen dollars moeten betaald worden als eene vrykoop van de stad, en zulks binnen eene week tyds, beginnende op den 27 Mei en dagelyks een millioen vóór het ondergaan der zon.

Wanneer de geheele som binnen de zeven dagen niet is afbetaald, zal dezelve gebragt worden tot zeven millioen, wanneer niet in 14 dagen tot 8 millioen en wanneer niet in 20 dagen tot 9 millioen.

Wanneer de geheele som zal zyn afbetaald, dan zal de britsche krygsmagt vertrekken tot buiten de Bogue, en al de versterkte plaatsen in de rivier zullen overgeleverd worden, wanneer de zaken tusschen de twee landen veressend zullen zyn. De door de vernieling van de spaansche brik Bilbamo en de factorien geleden schade zullen vergoed moeten worden.

PARYS, 14 Aug. De werklieden zijn op dit oogenblik bezig met het leggen van de laatste hand aan het gebouw, hetwelk de Heer Hope te Parys heeft doen oprigten. Dit hotel, dat een weinig grooter is dan het Louvre, grenst ten noorden aan de straat St. Dominique St. Germain, ten zuiden aan de straat Grenelle, ten westen aan de straat van Austerlitz; het beslaat de geheele oppervlakte van den grond, de pleinen en tuinen van het voormalige hotel de Wagram en de kerk St. Valère. De pracht van dit, in eens afgewerkte hotel, deszelfs kamers, stallen enz. vindt te Parys hare wedergade niet. Men zegt, dat de Heer Hope ongeveer 15 miljoen francs heeft uitgegeven, zoo aan den bouw van dit hotel, als aan de kostbare meubelering en versiering van deszelfs galeryen en kamers.

Een dagblad beweert, dat Parys welhaast het schouwtooneel van groote feesten zal zijn, ter gelegenheid van het aanstaande huwelyk van Prinses Clementine met den broeder van den gemaal der Koningin van Engeland. De echtelyke verbindtenis der Prinses Clementine met den Erfprins van het hertogdom Saxe-Coburg-Gotha is metterdaad op het tapyt gebragt sedert de jongste reis, door den Koning der Belgen in Frankryk gedaan, ter gelegenheid der doopplegtigheid van den graaf van Parys; maar het verschil in godsvereering by de beide aanstaande jeugdige echtelingen maakt eene voorafgaande dispensatie van Rome noodwendig, en men vreest, dat de Heilige Stoel bezwaren zal tegenstellen, met opzigt tot de opvoeding der kinderen, die uit het ontworpen huwelyk zullen geboren worden, vooral omdat de Heilige Vader zich beklagt, dat, ondanks de formele belofte door Prinses Maria afgelegd, haar zoon niet in de R. C. godsdienst wordt opgevoed. Afgezien van deze vermoedelyke difficulteit, zijn er ook nog andere familie-aangelegenheden te regelen, en zal te dier zake door den regerenden hertog van Saxe-Coburg-Gotha een familieraad worden belegd, waarbij zullen tegenwoordig zijn de hertogin van Kent, de Prins van Leiningen en de overige leden van het hertoglyk Saksische Huis.

De bouw van het observatorium, aan het Zuidelyk uiteinde van Parys gelegen, werd onder Lodewyk XIV, in 1667 begonnen, en in 5 jaren tyds, in 1672, onder het bestuur van Claude Perrault voltooid, aan wien wy ook de schoone colonnade van het Louvre verschuldigd zijn. Deszelfs oorspronkelyke vorm was een regthoekig vierkant. In deszelfs bouw heeft men noch hout noch yzer gebezigd; het geheel gebouw bestaat uit fraaije hardsteen. De vier flanken zijn volkomen georiënteerd.

Sedert zijn nieuwe aanbouwingen aan de oostzyde geschied, om eene bergplaats voor alle de werktuigen der nieuwere natuurkunde te beschikken. Nu eindelyk is aan de westzyde een prachtig amphitheater aangebouwd, hetwelk voor den cursus der Astronomische lessen noodzakelyk was. Meer dan 600 personen wonen den cursus ieder jaar by.

De Heer Paul Prieur, betaalmeester der Fransche troepen te Oran, die reeds vroeger door de akademie van opschriften en fraaije letteren te Parys, wegens zyne oudheidkundige onderzoekingen in Afrika met eenen gouden eerepenning begiftigd werd, heeft onlangs, op acht uren ten zuiden van Oran, eene groote Romeinsche stad ontdekt, welke men meent, dat de bouwvallen zijn van de voormalige Romeinsche volkplanting Gilva; welke stad tot dus verre door de beroemdste aardryskundigen op de zee kust geplaatst was.

De Hr. Victor Capouillet, van Mons, heeft een brevet bekomen voor het vervaardigen eener monster machine tot het slaan van muntspecien; met eene machine van 10 paardenkracht kan deze toestel 115,200 stukken van 5 francs in één dag munten, of 180 miljoen per Jaar. Thans bevreemdt het ons niet, dat het Fransche Gouvernement er op bedacht is, alle de munt-etablisementen van Frankryk afte-schaffen om de geheele fabrikatie te Parys te concentreren. Deze machine zoude des noods, al de munten van Europa kunnen slaan.

De Pruisisch Staats-Courant deelt het volgende berigt uit Stockholm mede:

“Een der moeilijkste opgaven is eindelyk opgelost geworden, de opgave namelyk om overeind, geheel gekleed, met laarzen en sporen, gelyk men zegt, op het water rond te wandelen, en dit schynbaar met even veel gemak als ging men over den vlakken grond. Duizenden van toeschouwers hebben gisteren gezien, hoe een man, overeind, in elegante zomerkleeding, een cigaar in den mond, een lange staf, gelyk een roeispaan in de hand, en aan elken voet een lange smalle boot van 6 à 7 ellen (Zweedsche) lengte en ongeveer 4 duim breedte, op de Mälarsee, daar waar zy met hevigen stroom in de haven van Stockholm vloeit, uit wandelen ging. De kleine boten, waarop de voeten van den waaghals rustten, gelyken de houten sneeuwschaatsen, welke in de Noordsche poolkringen door de inboorlingen worden gebruikt (skidor in het Zweedsch), om over de met sneeuw en ys bedekte moerassen en bergen te kunnen gaan. De reizen der Laplanders op deze sneeuwschaatsen met eenen langen staf in de hand, zijn hier natuurlyk algemeen bekend en worden door de jeugd in de omstreken van Stockholm, alsmede door de troepen, die in het noorden liggen, dikwyls nagevolgd. Deze wyze om op bedriegelyken grond voor te komen, heeft waarschynelyk op het denkbeeld gebragt om iets dergelyks op het water te beproeven, en zulks in den vermetele volkomen gelukt. De uitvinder dezer soort van waterwandeling is de kuitenant Höckenberg, die zich reeds door menige vernuftige uitvinding bekend maakt; hem behoort echter slechts de eer der uitvinding. Zy werd ten uitvoer gebragt door een leermeester aan onze zwemschool Gjöski en een officier, Benzeisjerna genaamd.”

Men herinnert zich, dat Napoleon tydens zyne krooning (2 December 1804) twee stukken bestelde aan den schilder David, welke beide die plegtigheid moesten voorstellen; het een was voor het museum van de Louvre bestemd, en dat thans te Versailles is, het ander bestemd voor het museum te Milaan. De prys voor het eerste betaald is niet meer bekend, maar het tweede was besteld voor de som van 75,000 fr. Dit tweede stuk, in groote en bewerking geheel aan het eerste gelyk, de portretten van niet minder dan 56 voor-namen personen van dien tyd bevattende, is, blykens het onderschrift, door David in 1808 te Parys begonnen en eerst in 1822 te Brussel voltooid. Door de tydsverandering is de bestelde prys natuurlyk nimmer voor hetzelfde betaald. Na in verscheidene handen te zijn geraakt, werd het stuk onlangs in de openbare veiling gebragt. Velen dachten, dat er een zeer hooge prys voor dit historisch belangryk stuk, door een vermaard schilder vervaardigd, zou besteed worden; anderen meenden, dat het naar buitenlands zou gaan; doch in beide verwachtingen zag men zich bedrogen, by den afslag tot op 500 fr. ge-

daald, kon de prys moeijelyk tot 2300 fr. gebragt worden, waarvoor het stuk aan kooplieden in nieuwigheden werd gegund.

Een brief uit Montevideo van 7 April jl. meldt, dat men onlangs eene poging had in het werk gesteld om Rosas te vermoorden, door middel van een helsch werktuig, hetwelk gezegd werd uit Frankryk te zijn gekomen. Het bestond in eene doos, bevattende 16 kleine koperen pistoolloop en met kogels geladen. Men had Rosas deze doos ter hand gesteld, ondervorgeven, dat zy kleinodien bevatte. Zyne dochter had de nieuwsgierigheid de doos te openen, waarop terstond eene zwakke ontploffing volgde, die haar echter geene wonde toebrengt; door het een of ander toeval moet de draad, die het vuur moest veroorzaken, onklaar geworden zijn, anderszins zou mej. Rosas onmisbaar als slagtoffer van een schelmstuk zijn gevallen. Het helsche werktuig moet geadresseerd zijn geweest aan den admiraal Depotet te Buenos Ayres, die zich haastte hetzelfde door zynen secretaris aan Rosas ter hand te doen stellen.

Uit eenen aan het Engelsche parlement aangeboden staat blykt, dat het getal der over de posten verzonden brieven in het Vereenigd Koninkryk 750 per minuut bedraagt.—Gedurende het 1ste jaar der instelling van den tax à 2 pence is het zuiver bedrag 30 pCt. hooger geweest, dan de opbrengst in eenig der vroegere jaren.

Onlangs heeft de jaarlyksche vergadering plaats gehad van het Britsche en buitenlandsche matigheid-genootschap, dat alhier is gevestigd. Blykens het daarin uitgebragt verslag zijn sedert de oprigting van dit genootschap bereids 2,814 bier-tapperyen gesloten; was de bevolking van de omgevingen dezer hoofdstad met 267,226 zielen vermeerderd; waren de gevallen van dronkaards, die gevat waren, in het afgelopen jaar 4,764 minder geweest dan in het jaar te voren, en de gevallen van ongeregelde heden 3,700 minder dan in 1839.—In 1840 waren 766,785 schepels mout minder in dit ryk tot brouwing gebruikt dan in 1839, toen de hoeveelheid 32,658,952 schepels bedroeg. Alleen in Ierland zijn 534,317 schepels minder dan in 1840 gebruikt, in Schotland echter maar 32,768 minder.—Overigens breidt zich dit genootschap in en buiten het ryk hoe langer hoe meer uit.

Dezer dagen is te Londen eene groote vergadering van Teotalisten gehouden; by die gelegenheid werd eene onbeschryfelyk groote hoeveelheid thee en koek verbruikt, en een spreker hield eene voordragt over de goeds gevolgen der matigheid, waarbij hy inzonderheid de voorkeur van het gebruik des waters boven den wyn poogde aan te toonen.

OPROEPING.

DE ondergeteekenden, Weesmeesters van de Nederlandsche Portugesche Israëlitische Gemeente alhier, roepen by deze op al de genen, die eenige pretentien hebben tegen den boedel van wylen den Heer MORDEHAY ALVARES CORREA om hunne pretentien binnen den tyd van zes weken, van heden af te rekenen, in te leveren; als mede worden al de genen, die aan gemelden boedel verschuldigd zijn, opgeroepen, om binnen den gemelden tyd betaling te komen doen.

Curaçao den 12 November 1841.

J. VAN J. NAAR.

H. C. HENRIQUEZ.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN w., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.